

Τι μαρτυρεί η ιστορία και τα πράγματα για τον ευτυχισμένο γάμο

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η ιστορία και τα πράγματα μαρτυρούν ότι αν οι σύζυγοι θέλουν να πετύχουν την αρμονία και την ομαλότητα μεταξύ τους, πρέπει να υπάρχει μόνιμα μεταξύ τους η αγάπη· ειδικά όμως του άνδρα προς τη γυναίκα του. Αυτό ακριβώς έκανε και ο Χριστός προς την Εκκλησία του. Παρέδωσε τον εαυτό του για να την καταστήσει ένδοξη.

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, αυτός ο μέγιστος Ιεράρχης, προκαλεί τον άνδρα να μην κουράζεται να δείχνει στη σύζυγό του την αγάπη του και ότι όλη η θέληση και η προσπάθεια του είναι η ευτυχία της.

Αυτό, δυστυχώς, πολύ απουσιάζει σήμερα και τα αποτελέσματα είναι απελπιστικά. Η σημασία και η φύση της συζυγίας παραχαράχθηκε από την επίδραση του ευρωπαϊκού κυκεώνα, που τίποτε δε σεβάστηκε από την ανθρώπινη προσωπικότητα και τις πνευματικές και ηθικές αξίες, που οι προγονοί μας με

αυτοθυσία κράτησαν.

Επειδή η αύξηση των ανθρώπων γίνεται με τη νόμιμη συζυγία με λύσσα ο αδίστακτος εχθρός του ανθρώπου, ο διάβολος, προσπαθεί να διαλύσει τα ήθη και να καταλύσει το δεσμό της αγάπης και της ενότητας. Το τόσο σοβαρό θέμα του γάμου δεν πρέπει να παραμεληθεί με τις παραχαράξεις του ένοχου και ανώμαλου βίου για να μην ακούσουμε και εμείς, όπως οι παλαιοί αποστάτες των ηθικών αξιών, που αποκήρυξε ο Θεός: «ου μη καταμείνει το πνεύμα μου εν τοις ανθρώποις τούτοις διά το είναι αυτούς σάρκας» (Γέν. 6,3). Και επέφερε τον κατακλυσμό για να τιμωρήσει την αποστασία.

Ο σύζυγος για να πετύχει εύκολα αυτό το ρόλο -ανάλογα με τις περιστάσεις-, θα πρέπει να φέρεται στη σύζυγό του άλλοτε σαν πατέρα, άλλοτε σαν αδελφός, άλλοτε σαν φίλος και πάντοτε σαν άνδρας της. Αν το κάνει αυτό θα πετύχει την ατάραχη και αρμονική διάθεση της συζύγου, που ενώ σε πολλά σημεία είναι περισσότερο φιλότιμη και έχει αυτοθυσία, σε μερικά μικρής σημασίας συμβάντα αποθαρρύνεται και μικροψυχεί.

Δεν είναι υπερβολή ούτε προσποίηση η εκδήλωση αγάπης του συζύγου προς τη γυναίκα του, αφού μόνο στη νόμιμη συζυγία μπορεί να εκδηλωθεί η γνήσια και πραγματική αγάπη, εφ' όσον «έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν». Καμιά άλλη εκδήλωση τρυφερότητας και συμπάθειας δεν μπορεί να παραλληλισθεί με το «έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν» της νόμιμης συζυγίας από την οποία προέρχεται η καταβολή της ανθρώπινης ζωής. Άλλωστε και η περιγραφή του γυναικείου φύλου, που είναι και το ασθενές μέρος, απαιτεί την πρακτική του συμπλήρωση από την ανδρική αγάπη και αυτός είναι ο λόγος της ζήλειας που πλεονάζει στη γυναίκα. Ο καλύτερος τρόπος δαμασμού της γυναικείας ζήλειας είναι πρακτικά η γνήσια και έμπρακτη εκδήλωση αγάπης του συζύγου προς τη γυναίκα του.

Στη γενική διαστροφή που επικράτησε λόγω της αποστασίας από το Θεό «ανένδεκτον του μη ελθείν τα σκάνδαλα» (Λουκ. 17,1). Χρειάζεται πολλή προσοχή στη συγκράτηση του δεσμού της συζυγίας. Να μη λαμβάνονται υπ' όψιν τα σκάνδαλα, από τα οποία πηγάζουν οι παρεξηγήσεις. Συνιστούμε, ειδικά στον άνδρα, ως την κεφαλή, να μην προδίδει την αγάπη και το σύνδεσμο με τη σύζυγό του, γιατί ο διάβολος και τα όργανά του ουδέποτε θα παύσουν να πολεμούν για να πληγώσουν τη ρίζα της ζωής.

Ένα δείγμα πραγματικής παρηγοριάς και στηριγμού, που μας συμβούλευσαν οι γέροντες σύμβουλοί μας, και των δύο φύλων, για τις δύσκολες ώρες είναι: «Μην ξεχνάτε ποτέ την πρώτη εβδομάδα του γάμου σας». Είστε οι ίδιοι όπως και τότε. Τίποτε δε σας χωρίζει.

ΓΕΡΩΝ ΙΩΣΗΦ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΟΣ

